

Boodschap voor

Wereldmissiezondag 2003

Dierbare broeders en zusters,

1. Ik heb mijn pontificaat vanaf het begin onder de bijzondere bescherming van Maria willen stellen. Verder heb ik de gehele geloofsgemeenschap vaak gevraagd om zelf de ervaring van de bovenzaal te beleven, waar de leerlingen "trouw en eensgezind in gebed (waren), samen met ... Maria, de moeder van Jezus" (Hnd 1,14).

Reeds in mijn eerste encycliek, *Redemptor hominis*, schreef ik dat wij alleen in een sfeer van intens gebed in staat zijn "de heilige Geest die over ons komt te ontvangen en aldus getuigen van Christus mogen worden 'tot het uiteinde der aarde' zoals zij die het cenakel te Jeruzalem verlieten op pinksterdag".¹

De Kerk wordt zich bewuster dat ook zij, net als Maria, een 'moeder' is. Zoals ik in de bul *Incarnationis mysterium* ter gelegenheid van het grote jubileum van het jaar 2000 aangaf, is de Kerk "de wieg waarin Maria Jezus gelegd heeft en waarin zij Hem aan de aanbidding en beschouwing van alle volken toevertrouwt".² De Kerk wil verder gaan op deze spirituele en missionaire weg, vergezeld door de heilige Maagd, Ster van de nieuwe evangelisatie, stralende dageraad en zekere leidsvrouw op onze weg.³

Maria en de missie van de Kerk in het Jaar van de Rozenkrans

2. Toen ik oktober vorig jaar het 25ste jaar van mijn Petrusambt inging, heb ik een bijzonder jaar uitgeroepen, bijna als een spirituele voortzetting van het Jubeljaar, dat gewijd zou zijn aan de herontdekking van

het rozenkransgebed, een zo dierbaar onderdeel van de christelijke traditie. Een jaar om te leven onder de ogen van haar die, in overeenstemming met Gods mysterieuze plan, met haar "ja" de verlossing van de mensheid mogelijk heeft gemaakt en die vanuit de hemel iedereen blijft beschermen die zich tot haar wendt, vooral tijdens de moeilijke momenten van het leven.

Ik zou willen dat het *Jaar van de Rozenkrans* voor gelovigen in alle delen van de wereld een goede gelegenheid biedt om de betekenis van hun christelijke roeping te verdiepen. Door van de gezegende Maagd te leren en haar voorbeeld te volgen, zal iedere gemeenschap beter in staat zijn om haar eigen 'contemplatieve' en 'missionaire' activiteiten uit te bouwen.

Als de Wereldmissiezondag, direct aan het einde van het speciale Mariajaar, goed wordt voorbereid, zal dat een extra impuls geven aan de betrokkenheid van de kerkelijke gemeenschap. Het vertrouwen dat wij tot Maria onze toevlucht kunnen nemen, zal, in combinatie met het dagelijks reciteren van de rozenkrans en de meditatie over de geheimen van het leven van Christus, onderstrepen dat de missie van de Kerk in de eerste plaats steunt op het gebed. De

1. Johannes Paulus II, Encycliek *Redemptor hominis* (4 maart 1979), 22.

2. Johannes Paulus II, *Incarnationis mysterium. Bul tot afkondiging van het grote jubileum van het jaar 2000* (29 november 1998), 11.

3. Vgl. Johannes Paulus II, apostolische Brief *Novo millennio ineunte* (6 januari 2001), 58.

houding om te 'luisteren', waartoe men komt door het bidden van de rozenkrans, brengt de gelovigen dicht bij Maria, die "dit alles in haar hart bewaarde en erover nadacht" (Lc 2,19). Frequente meditatie over het Woord van God vormt ons om te leven "in levende gemeenschap met Jezus door – zoals we zouden kunnen zeggen – het hart van Zijn moeder".⁴

Een meer contemplatieve Kerk: het gelaat van Christus beschouwd

3. *Cum Maria contemplemur Christi vultum!* Deze woorden komen vaak naar boven: met Maria het gelaat van Christus beschouwen. Als wij spreken van het 'gelaat' van Christus, doelen wij op zijn menselijke gelijkens waarvan de eeuwige heerlijkheid van de enige Zoon van de Vader afstraalt (vgl. Joh 1,14): "De luister van de goddelijkheid straalt van het gelaat van Christus."⁵ De contemplatie van het gelaat van Christus leidt tot een diepere innerlijke vertrouwdheid met zijn geheimenis. De contemplatie van Jezus door de ogen van het geloof doet ons het geheimenis van de Drie-ene God doorgronden. Jezus zei: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien" (Joh 14,9). Met de rozenkrans gaan wij verder op deze mysterieuze weg "in vereniging met, en op de school van Zijn allerheiligste moeder".⁶ Maria wil zelf onze leermeesteres en leidsvrouw zijn. Door de werking van de heilige Geest helpt zij ons om de "serene vrijmoedigheid" te verwerven die de gelovigen in staat stelt om hun ervaring met Jezus en de hoop die hen drijft, weer aan anderen door te geven.⁷

Laten wij steeds onze blik op Maria richten, zij is een ongeëvenaard voorbeeld. Alle woorden van het evangelie vinden een buitengewone weerklank in haar ziel. Maria is het contemplatieve 'geheugen' van de Kerk, die leeft met het verlangen om diep-

gaand verbonden te zijn met haar Bruidegom, om zo een steeds grotere uitwerking op onze samenleving te hebben. Wat is onze reactie op de grote problemen, het lijden van onschuldigen, het onrecht dat met schaamteloze arrogantie wordt gepleegd? In de volgzaam school van Maria, onze moeder, leren de gelovigen om in de schijnbare 'stilte van God' het Woord te horen dat in de stilte weerklankt voor onze verlossing.

Een heiliger Kerk: het gelaat van Christus nageleefd en bemind

4. Door de doop worden alle gelovigen geroepen tot heiligheid. In de dogmatische Constitutie *Lumen gentium* benadrukt het Tweede Vaticaans Concilie dat de universele roeping tot heiligheid bestaat in de roeping van allen tot de vervolmaking van de naastenliefde.

Heiligheid en missie zijn onlosmakelijke aspecten van de roeping van iedere mens die gedoopt is. Het streven om heiliger te worden is nauw verbonden met het streven om de boodschap van de verlossing te verspreiden. In *Redemptoris missio* schreef ik: "Iedere gelovige wordt geroepen tot de heiligheid en tot de zending."⁸ Door de geheimen van de rozenkrans te overdenken wordt de gelovige aangemoedigd om Christus na te volgen en zijn leven te delen, zodat hij met Paulus kan zeggen: "Ikzelf leef niet meer, Christus leeft in mij" (Gal 2,20).

Als alle geheimen van de rozenkrans een belangrijke leerschool voor heiligheid en evangelisatie zijn, doen de *geheimen van het licht* bijzondere aspecten van onze evangelische 'sequela' uitkomen. De doop van Jezus in de Jordaan herinnert ons eraan dat de gedoopten uitverkoren zijn om "zijn kinderen te worden door Jezus Christus".⁹ Op de bruiloft te Kana vraagt Maria de dienaren om gehoorzaam te luisteren naar het Woord van de Heer: "Wat Hij u ook beveelt,

4. Johannes Paulus II, apostolische Brief *Rosarium Virginis Mariae* (16 oktober 2002), 2.

5. *A.w.*, 21.

6. *A.w.*, 3.

7. Vgl. Johannes Paulus II, Encycliek *Redemptoris missio* (7 december 1990), 24.

8. *A.w.*, 90.

9. Ef 1,5; vgl. Tweede Vaticaans Concilie, pastorale Constitutie over de Kerk in de wereld van deze tijd *Gaudium et spes*, 22.

doe het maar” (Joh 2,5). De verkondiging van het koninkrijk en de oproep tot bekeering zijn voor iedereen een helder mandaat om de weg van de heiligheid te volgen. In de verheerlijking van Jezus ervaart de gedoopte mens de vreugde die hem wacht. Mediterend over de instelling van de eucharistie keert hij steeds opnieuw terug naar de bovenzaal, waar de goddelijke Meester zijn leerlingen zijn meest kostbare schat meegaf: zichzelf in het sacrament van het altaar.

In zekere zin zijn het de woorden van de heilige maagd in Kana die de Mariale achtergrond vormen van alle geheimen van het licht. De verkondiging van de nabijheid van het koninkrijk, de oproep tot bekering en barmhartigheid, de verheerlijking op de Tabor en de instelling van de eucharistie vinden een bijzondere weerklank in het hart van Maria. Maria houdt haar ogen op Christus gericht, koestert al zijn woorden en laat ons zien hoe wij ware leerlingen van haar Zoon worden.

Een meer missionaire Kerk: het gelaat van Christus verkondigd

5. De Kerk heeft dankzij de ontwikkeling van de sociale communicatiemiddelen nog nooit zoveel mogelijkheden gehad om Jezus te verkondigen. Daarom is de Kerk in deze tijd geroepen om het gelaat van haar bruidgom met een nog stralender heiligheid aanschouwelijk te maken. Bij deze verre van gemakkelijke taak weet zij zich gesteund door Maria. Van Maria ‘leert’ zij een ‘maagd’ te zijn, volkomen toegewijd aan haar echtgenoot, Jezus Christus, en een ‘moeder’ van de vele kinderen die zij tot het eeuwige leven brengt.

Onder de waakzame blik van haar Moeder floreert de kerkelijke gemeenschap als een familie die opbloeit door de krachtige uitstorting van de Geest, en aanschouwt zij, terwijl zij de uitdaging van de nieuwe evan-

gelisatie aanneemt, het genadevolle gelaat van Jezus in de broeders en zusters, met name in armen en noodlijdenden en in hen die ver van het geloof en het evangelie zijn. De Kerk is ook zeker niet bang om tegenover de wereld uit te roepen dat Christus “de weg, en de waarheid en het leven” is (Joh 14,6). Ze is niet bang om met vreugde te getuigen van het goede nieuws “dat als het hart en als gehele inhoud de persoon van Jezus Christus heeft, het vleesgeworden Woord, de enige Verlosser van de wereld”.¹⁰

Er moet gewerkt worden aan een kundige en heilige evangelisatie. Het vuur van de apostelen mag niet verflauwen, zeker waar het gaat om de missie *ad gentes*. De rozenkrans is, als hij weer ten volle ontdekt en gewaardeerd wordt, een gewoon maar vruchtbaar pedagogisch en spiritueel instrument om Gods volk te vormen om actief te zijn in het enorme veld van het apostolische werk.

Een precies mandaat

6. Het levend houden van de missie moet een serieuze, consistente taak blijven van alle gedoopte mensen en alle kerkelijke gemeenschappen. De Pauselijke Missiewerken hebben natuurlijk een specifieke, bijzondere functie en ik wil hen danken voor de vervulling daarvan.

Ik zou u allen willen voorstellen dat u intensiever de rozenkrans gaat bidden, zowel persoonlijk als in de gemeenschap, om van de Heer de genade te ontvangen die de Kerk en de mensheid zo nodig hebben. Ik nodig iedereen uit om dit te doen: kinderen, volwassenen, jong en oud, gezinnen, parochies en religieuze gemeenschappen.

Onder de vele intenties wil ik die van de vrede niet vergeten. Oorlog en onrecht hebben hun oorsprong in het ‘verdeelde’ hart. “Ieder die zich voegt in het mysterie van Christus – en dit is duidelijk het doel van de

10. *Rosarium Virginis Mariae*, 20.

rozenkrans – leert het geheim van de vrede kennen en maakt dit tot zijn levenswerk.”¹¹ Als de rozenkrans gelijke tred houdt met het tempo van ons leven, kan het bij uitstek een instrument zijn om vrede te stichten in de harten van mensen, in gezinnen en onder volkeren. Met Maria kunnen wij alles van haar Zoon Jezus verkrijgen. Gesteund door Maria zullen wij niet aarzelen om ons met heel ons hart te wijden aan de verkondiging van het goede nieuws tot aan de uiteinden van de aarde.

Met deze gevoelens schenk ik u allen van harte mijn zegen.

Vanuit het Vaticaan, 12 januari 2003, de feestdag van de Doop van de Heer

JOHANNES PAULUS II

Vertaling: drs. P.C. de Die

11. *A.w.*, 40.